

Plný text rozhovoru Vladimira Putina s Tuckerem Carlsonem ze dne 9. února 2024

Co řekl prezident

Byl zveřejněn úplný přepis Putinova rozhovoru s Carlsonem

Irina RINAEVA - <https://www.kp.ru/daily/27565.5/4889263/>

Tim Carlson: 24. února 2022 jste promluvil ke své zemi a národu, když začal konflikt na Ukrajině. Řekl jste, že jednáte, protože jste dospěl k závěru, že s pomocí NATO by Spojené státy mohly zahájit překvapivý útok, útok na vaši zemi. Pro Američany je to jako paranoia.

Proč si myslíte, že Amerika mohla zasadit Rusku překvapivý úder? Jak jste k tomuto závěru dospěli?

Putin: Není to tak, že by se Amerika chystala zahájit překvapivý útok na Rusko, to jsem neřekl. Jsme v talk show nebo vedeme vážný rozhovor?

Tim Carlson: To je skvělý citát. Děkuju. Vedeme vážný rozhovor.

Putin: Pokud tomu dobře rozumím, máte základní vzdělání v historii, že?

Tim Carlson: Ano.

Putin: V tom případě bych vám rád poskytl malé historické pozadí – jen 30 sekund nebo jednu minutu. Nevadí vám to?

Tim Carlson: Samozřejmě, prosím.

Putin: Podívejte, jak začaly naše vztahy s Ukrajinou, odkud přišly?

Ruský stát se začal shromažďovat jako centralizovaný, tento rok je považován za rok vzniku ruského státu – 862, kdy Novgorodci – na severozápadě země je takové město jako Novgorod – pozvali knížete Rurika ze Skandinávie, z Varjagů, aby vládl. Píše se rok 862. V roce 1862 Rusko oslavilo 1000. výročí své státnosti a v Novgorodu je památník věnovaný 1000. výročí země.

V roce 882 přijel do Kyjeva Rurikův nástupce, kníže Oleg, který ve skutečnosti vykonával funkci regenta za Rurikova mladého syna a Rurik byl v té době již mrtvý. Zbavil moci oba bratry, kteří zřejmě kdysi patřili k Rurikovu družině, a tak se Rusko začalo rozvíjet se dvěma centry: v Kyjevě a v Novgorodu.

Dalším, velmi významným datem v dějinách Ruska je rok 988. To je křest Ruska, kdy kníže Vladimír, pravnuke Rurikov, pokřtil Rus a konvertoval k pravoslaví, východnímu křesťanství. Od té doby začal centralizovaný ruský stát posilovat. Proč? Jedno území, jediný hospodářský vztah, jeden jazyk a po křtu Rusi jedna víra a moc knížete. Začal se formovat centralizovaný ruský stát.

Ale z různých důvodů, po zavedení následnictví trůnu – také ve starověku, ve středověku – Jaroslavem Moudrým, o něco později, po jeho smrti, bylo následnictví trůnu komplikované, nepřecházelo přímo z otce na nejstaršího syna, ale ze zesnulého knížete na jeho bratra, pak na jeho syny po různých liniích. To vše vedlo k roztržení Ruska, jediného státu, který se začal formovat jako jednotný stát. Není na tom nic zvláštního, totéž se stalo v Evropě.

Roztržený ruský stát se však stal snadnou kořistí pro říši, kterou kdysi vytvořil Čingischán. Jeho nástupci Batu chán přišli do Ruska, vyplenili téměř všechna města a zničili je. Jižní část, kde byl mimochodem Kyjev a některá další města, jednoduše ztratili svou nezávislost, zatímco města na severu si podržela část své suverenity. Platili tribut Hordě, ale ponechali si část své suverenity. A pak, s centrem v Moskvě, se začal formovat jednotný ruský stát.

Jižní část ruských zemí, včetně Kyjeva, začala postupně tihnout k dalšímu "magnetu" – centru, které se formovalo v Evropě. Bylo to Litevské velkoknížectví. Dokonce se mu říkalo litevsko-ruský, protože Rusové tvořili významnou část tohoto státu. Mluvili starorusky a byli pravoslavní. Pak ale došlo ke sjednocení – spojení Litevského velkoknížectví a Polského království. O několik let později byla podepsána další unie v duchovní sféře a někteří pravoslavní kněží se podřídili autoritě papeže. Tyto země se tak staly součástí polsko-litevského státu.

Polonizaci této části obyvatelstva se ale Poláci věnují už desítky let: zavedli tam svůj jazyk, začali jim vštěpovat myšlenku, že ve skutečnosti nejsou Rusové, že když žijí v blízkosti regionu, jsou to Ukrajinci. Původně slovo "Ukrajinec" znamenalo, že člověk žil na okraji státu, "blízko okraje", nebo byl ve skutečnosti zaměstnán v pohraniční službě. Nemyslela se tím žádná konkrétní etnická skupina.

Poláci tedy všemi možnými způsoby polonizovali a v zásadě zacházeli s touto částí ruských zemí dost tvrdě, ne-li krutě. To vše vedlo k tomu, že tato část ruských zemí začala bojovat za svá práva. A psali dopisy do Varšavy, kde požadovali, aby byla respektována jejich práva, aby sem mohli být posíláni lidé, včetně Kyjeva...

Tim Carlson: Kdy to bylo a v jakých letech?

Putin: To bylo ve 13. století.

Nyní vám řeknu, co se dělo dál, a uvedu data, aby nedošlo k nedorozumění.

A v roce 1654, o něco dříve, se lidé, kteří ovládali moc v této části ruských zemí, obrátili na Varšavu, opakuji, s požadavkem, aby k nim byli posláni lidé ruského původu a pravoslavné víry. A když na ně Varšava v zásadě nereagovala a tyto požadavky prakticky odmítla, začala apelovat na Moskvu, aby je přijala.

Abyste si nemysleli, že jsem na něco přišel, dám vám tyto dokumenty...

Timonian Carlson: Nemyslím si, že si něco vymýšlíte, ne.

Putin: Přesto jsou to dokumenty z archivů, kopie. Zde jsou dopisy Bohdana Chmelnického, tehdejšího muže, který kontroloval moc v této části ruských zemí, kterou dnes nazýváme Ukrajinou. Napsal do Varšavy a požadoval, aby byla respektována jejich práva, a když obdržel odmítnutí, začal psát dopisy do Moskvy, ve kterých ho žádal, aby je vzal pod silnou ruku moskevského cara. Zde [ve složce] jsou kopie těchto dokumentů. Nechám vám je jako dobrou vzpomínku. K dispozici je překlad do ruštiny, poté jej můžete přeložit do angličtiny.

Rusko nesouhlasilo s jejich okamžitým přijetím, protože to vycházelo ze skutečnosti, že by začala válka s Polskem. Vždyť v roce 1654 Zemský sobor, který byl zastupitelským mocenským orgánem staroruského státu, rozhodl: tato část staroruských zemí se stala součástí Moskevského království.

Jak se dalo očekávat, začala válka s Polskem. Trvalo to 13 let, pak bylo podepsáno příměří. A celkově, po uzavření tohoto aktu z roku 1654, myslím, že o 32 let později, byl s Polskem uzavřen mír, "věčný mír", jak se tehdy říkalo. A tyto země, celý levý břeh Dněpru včetně Kyjeva, připadly Rusku a celý pravý břeh Dněpru zůstal Polsku.

Za vlády Kateřiny II. pak Rusko získalo zpět všechny své historické země, včetně jihu a západu. To trvalo až do revoluce. A před první světovou válkou rakouský generální štáb využil těchto myšlenek ukrajinizace a velmi aktivně začal propagovat myšlenku Ukrajiny a ukrajinizace. Všechno je jasné proč: protože v předvečer světové války samozřejmě existovala touha oslabit potenciálního nepřítele, byla zde touha vytvořit si příznivé podmínky v pohraničním pásmu. A tuto myšlenku, která se kdysi zrodila v Polsku, že lidé žijící na tomto území nejsou ve skutečnosti Rusové, ale údajně zvláštní etnická skupina, Ukrajinci, začal prosazovat rakouský generální štáb. V 19. století se objevili i teoretici nezávislosti Ukrajiny, kteří hovořili o potřebě nezávislosti Ukrajiny. Ale je pravda, že všechny tyto "pilíře" ukrajinské nezávislosti říkaly, že by měla mít velmi dobré vztahy s Ruskem, trvaly na tom. Nicméně po revoluci v roce 1917 se bolševici pokusili obnovit státnost a rozvinula se občanská válka, včetně války s Polskem. V roce 1921 byla podepsána mírová smlouva s Polskem, podle níž byla západní část na pravém břehu Dněpru opět postoupena Polsku.

V roce 1939, poté, co Polsko spolupracovalo s Hitlerem, Hitler navrhl – máme všechny dokumenty v našich archivech – uzavřít mír s Polskem, smlouvu o přátelství a spojení, ale požadoval, aby Polsko vrátilo Německu takzvaný Gdaňský koridor, který spojoval hlavní část Německa s Königsbergem a Východním Pruskem. Po první světové válce byla tato část území předána Polsku a místo Gdaňsku vzniklo město Gdaňsk. Hitler je prosil, aby se jich pokojně vzdali, ale Poláci odmítli. Přesto kolaborovali s Hitlerem a společně se podíleli na rozdělení Československa.

Tim Carlson: Smím se zeptat? Říkáte, že část Ukrajiny byla ve skutečnosti po staletí ruským územím. Proč jste si je nevzal před 24 lety, když jste se stal prezidentem? Taky jsi měl zbraně. Proč jste tedy čekali tak dlouho?

Putin: Řeknu vám, že nyní dokončuji tento historický odkaz. Možná je to nuda, ale hodně to vysvětluje.

Tim Carlson: Není to nuda, ne.

Putin: To je skvělé. Pak jsem velmi rád, že jste to tak ocenili. Mockrát děkuju.

Takže před druhou světovou válkou, kdy Polsko spolupracovalo s Německem, odmítlo vyhovět Hitlerovým požadavkům, ale přesto se s Hitlerem podílelo na rozdělení Československa, ale protože se nevzdalo Gdaňského koridoru, Poláci si to vynutili, hráli si a donutili Hitlera, aby s nimi začal druhou světovou válku. Proč začala válka 1. září 1939 z Polska? Ukázalo se, že je nezvladatelná. Hitler neměl jinou možnost, než uskutečnit své plány začít v Polsku.

Mimochodem, Sovětský svaz – četl jsem archivní dokumenty – se choval velmi čestně a Sovětský svaz požádal Polsko o svolení vyslat své jednotky na pomoc Československu. Tehdejší polský ministr zahraničí však řekl, že i kdyby sovětská letadla letěla směrem k Československu přes polské území, byla by sestřelena nad polským územím. No, to nevádí. A důležité je, že začala válka a nyní se Polsko samo stalo obětí politiky, kterou uplatňovalo vůči Československu, protože podle známých protokolů Molotov-Ribbentrop část těchto území připadla Rusku, včetně západní Ukrajiny. Rusko se tak pod názvem Sovětský svaz vrátilo na svá historická území.

Po vítězství ve Velké vlastenecké válce, jak říkáme, druhé světové válce, byla všechna tato území nakonec přidělena Rusku, Sovětskému svazu. A Polsko jako kompenzaci pravděpodobně dostalo západní, prapůvodní německá území – východní část Německa, část zemí, to jsou dnes západní oblasti Polska. A samozřejmě znovu získali přístup k Baltskému moři, a znovu se vrátil Gdaňsk, kterému se začalo říkat polsky. Tak se situace vyvinula.

Když se v roce 1922 zformoval Sovětský svaz, bolševici začali tvořit SSSR a vytvořili sovětskou Ukrajinu, která do té doby vůbec neexistovala.

Tim Carlson: Přesně tak.

Putin: Zároveň Stalin trval na tom, že tyto republiky, které se formovaly, by měly být zahrnuty jako autonomní entity, ale z nějakého důvodu zakladatel sovětského státu Lenin trval na tom, že by měly mít právo se odtrhnout od Sovětského svazu. A také z neznámých důvodů obdařil vznikající sovětskou Ukrajinu zeměmi, lidmi, kteří žili na těchto územích, i když se nikdy předtím nenazývali Ukrajina, z nějakého důvodu, když vznikly, to vše bylo "sloučeno" do Ukrajinské SSR, včetně celé černomořské oblasti, která byla přijata v době Kateřiny II. a ve skutečnosti nikdy neměla žádný historický vztah k Ukrajině.

I když se vrátíme do roku 1654, kdy se tato území vrátila Ruskému impériu, existovaly tři nebo čtyři moderní regiony Ukrajiny, žádná oblast Černého moře tam nebyla. Prostě nebylo o čem mluvit.

Thomas Carlson: V roce 1654?

Putin: Ano, přesně tak.

Thomas Carlson: Máte encyklopedické znalosti. Proč jste o tom ale nemluvil prvních 22 let svého prezidentství?

Putin: Takže sovětská Ukrajina dostala obrovské množství území, které s ní nemělo vůbec nic společného, především oblast Černého moře. Kdysi, když je Rusko získalo v důsledku rusko-tureckých válek, se jim říkalo Novorusko. Ale to nevádí. Důležité je, že Lenin, zakladatel sovětského státu, vytvořil Ukrajinu tímto způsobem. A tak se po mnoho desetiletí Ukrajinská SSR rozvíjela jako součást SSSR a bolševici, také z neznámých důvodů, se zabývali ukrajinizací. Nejen proto, že ve vedení Sovětského svazu byli imigranti z Ukrajiny, ale obecně taková

politika existovala – říkalo se tomu "indigenizace". To se týkalo Ukrajiny a dalších republik Unie. Byly zavedeny národní jazyky a národní kultury, což obecně není špatná věc. Ale tak vznikla sovětská Ukrajina.

A po druhé světové válce Ukrajina získala část nejen předválečných polských území, ale dnes západní Ukrajinu, část maďarských území a část rumunských. Rumunsko a Maďarsko byly také připraveny o některá území a tato území se stala součástí sovětské Ukrajiny a stále tam jsou. Proto máme všechny důvody říci, že Ukrajina je samozřejmě v jistém smyslu umělým státem vytvořeným vůlí Stalina.

Thomas Carlson: Myslíte si, že Maďarsko má právo vzít si zpět své území? A mohou si ostatní národy vzít zpět svá území a snad vrátit Ukrajinu k hranicím z roku 1654?

Putin: Nevím, jak to bylo s hranicemi z roku 1654. Doba Stalinovy vlády se nazývá stalinistickým režimem, všichni říkají, že došlo k mnoha porušování lidských práv, porušování práv jiných států. V tomto smyslu je samozřejmě docela možné, pokud neřekneme, že na to mají právo, vrátit tyto své pozemky, pak je to v každém případě pochopitelné...

Tim Carlson: Řekl jste Orbánovi, že může získat zpět část ukrajinské země?

Putin: To jsem nikdy neřekl. Nikdy, nikdy. Ani jsme se o tom nebavili. Ale vím jistě, že Maďaři, kteří tam žijí, se samozřejmě chtějí vrátit do své historické vlasti.

Navíc vám povím velmi zajímavý příběh, odbočím, je to osobní příběh. Někdy na začátku osmdesátých let jsem jel z Leningradu do Petrohradu na cestu po Sovětském svazu – přes Kyjev, do Kyjeva a pak na západní Ukrajinu.

Vstoupil jsem do města, jmenuje se Beregov a jsou tam všechny názvy měst a obcí v ruštině a v jazyce, který je pro mě nesrozumitelný - v maďarštině. V ruštině a maďarštině. Ne v ukrajinštině, ale v ruštině a maďarštině.

Projíždím vesnicí a u domů sedí muži v černých třídlných oblecích a černých cylindrech. Zeptal jsem se: "To jsou nějakí umělci?" Říkají mi: ne, to nejsou umělci, to jsou Maďaři. Říkal jsem, co tady dělají? Vždyť je to jejich země, žijí tady. Všechny tituly! V sovětských dobách, v 80. letech. Zachovávají maďarský jazyk, jména a všechny národní kroje. Jsou to Maďaři a cítí se jako Maďaři. A samozřejmě, když je teď nevýhoda...

Thomas Carlson: Ano, myslím, že takových věcí je spousta. S největší pravděpodobností je mnoho zemí nespokojeno se změnou hranic během změn ve 20. století a před ním. Faktem ale je, že jste nic takového neřekl dříve, až do února 2022. A vy jste řekl, že cítíte fyzickou hrozbu ze strany NATO, zejména jadernou hrozbu, a to vás přimělo jednat. Rozumím vám správně?

Putin: Chápu, že mé dlouhé dialogy pravděpodobně nepatří do tohoto žánru rozhovorů. Proto jsem se vás na začátku zeptal: budeme mít vážný rozhovor nebo show? Říkal jste, že to byl vážný rozhovor. Tak se mě neurázejte, prosím. Dostali jsme se do okamžiku, kdy vznikla sovětská Ukrajina. Pak přišel rok 1991 – rozpad Sovětského svazu. A všechno, co Ukrajina dostala jako dar od Ruska, "z ramene páně", táhla s sebou.

Nyní se dostávám k velmi důležitému bodu dnešního dne. Koneckonců, kolaps Sovětského svazu byl ve skutečnosti iniciován ruským vedením. Nevím, co tehdy ruské vedení motivovalo, ale domnívám se, že existovalo několik důvodů domnívat se, že vše bude v pořádku.

Především si myslím, že ruské vedení vycházelo ze základních základů vztahů mezi Ruskem a Ukrajinou. Ve skutečnosti se jedná o společný jazyk, více než 90 procent mluvilo rusky; rodinné vazby, kde každá třetí osoba má nějaký druh příbuzenství, přátelství; obecná kultura; obecná historie; Konečně společné náboženství; společná přítomnost v rámci jednoho státu po staletí; Ekonomika je velmi propojená – všechny tyto věci jsou tak zásadní. To vše je základem nevyhnutelnosti našich dobrých vztahů.

Zadruhé chci, abyste vy jako americký občan a vaši diváci také slyšeli o tomto: předchozí ruské vedení vycházelo z předpokladu, že Sovětský svaz přestal existovat a že už neexistují žádné ideologické dělicí čáry. Rusko dobrovolně a proaktivně zašlo tak daleko, že zhroutilo Sovětský svaz a vychází z předpokladu, že to bude takzvaným – již v uvozovkách – "civilizovaným Západem" chápáno jako návrh na spolupráci a spolenectví. To je to, co Rusko očekávalo jak od Spojených států, tak od takzvaného kolektivního Západu jako celku.

Byli tam chytří lidé, a to i v Německu. Egon Bahr byl významnou politickou osobností sociálně demokratické strany, která v rozhovorech se sovětským vedením před rozpadem Sovětského svazu osobně trvala na tom, že je nutné vytvořit v Evropě nový bezpečnostní systém. Musíme pomoci Německu sjednotit se, ale vytvořit nový systém, který bude zahrnovat Spojené státy, Kanadu, Rusko a další středoevropské země. Ale NATO se nemusí rozšiřovat. Řekl, že pokud se NATO rozšíří, bude vše stejné jako za studené války, jen blíže k ruským hranicím. A je to. Můj dědeček byl chytrý. Nikdo ho neposlouchal. Navíc se jednou rozzlobil – v archivech máme také takový rozhovor: jestli mě nebudete poslouchat, říká, už nikdy nepřijedu do Moskvy. Zlobil se na sovětské vedení. Měl pravdu a to je to, co řekl.

Tim Carlson: Ano, samozřejmě, jeho slova se naplnila, řekl jste to mnohokrát a myslím, že je to naprosto spravedlivé. A mnozí v USA si také mysleli, že vztahy mezi Ruskem a USA budou po rozpadu Sovětského svazu normální. Stal se však pravý opak.

Nikdy jste však nevysvětlili, proč si myslíte, že se to stalo, proč se to stalo. Ano, Západ se možná bojí silného Ruska, ale Západ se nebojí silné Číny.

Putin: Západ se více bojí silné Číny než silného Ruska, protože Rusko má 150 milionů obyvatel a Čína 1,5 miliardy a čínská ekonomika se rozvíjí mílovými kroky, více než pět procent ročně. To ale Číně stačí. Bismarck kdysi řekl, že potenciály jsou to nejdůležitější. Potenciál Číny je obrovský, je to první ekonomika na světě, pokud jde o paritu kupní síly a velikost ekonomiky. Spojené státy jsme již dlouho předběhli a tempo roste.

Nebudeme říkat, kdo se koho bojí, nebudeme mluvit takovými slovy. A pojďme se bavit o tom, že po roce 1991, kdy Rusko očekávalo, že bude přijato do bratrské rodiny "civilizovaných národů", se nic takového nestalo. Podvedli jste nás – když říkám "vy", nemyslím tím samozřejmě vás osobně, ale Spojené státy – slíbili jste, že nedojde k žádnému rozšíření NATO na východ, ale to se stalo pětkrát, pětkrát vlna expanze. Všechno jsme vydrželi, všechno jsme přemlouvali, řekli jsme: nedělejte to, teď jsme svůj, jak se říká, buržoazní, máme tržní hospodářství, není tu moc komunistické strany, pojďme se dohodnout.

Navíc, už jsem o tom mluvil veřejně – nechme teď Jelcinovi čas – nastal okamžik, kdy "šedá kočka běžela kolem". Předtím jel Jelcin do Spojených států, vzpomeňte si, mluvil v Kongresu a říkal nádherná slova: Bůh žehnej Americe. Řekl všechno, byly to signály: pusťte nás dovnitř.

Ne, když začaly události v Jugoslávii... Předtím byl Jelcin chválen a chválen, jakmile začaly události v Jugoslávii a když pozvedl svůj hlas na Srby, a my jsme si nemohli pomoci, abychom nepozvedli svůj hlas na Srby na jejich obranu... Chápu, že tam byly složité procesy, chápu. Ale Rusko si nemohlo pomoci a pozvedlo svůj hlas na podporu Srbů, protože Srbové jsou také zvláštní národ, blízký nám, pravoslavná kultura a tak dále. No, takový dlouho trpící národ po generace. No, na tom nezáleží, ale důležité je, že Jelcin vystoupil na podporu. Co udělaly Spojené státy? V rozporu s mezinárodním právem a Chartou OSN začalo bombardování Bělehradu.

Spojené státy vypustily tohoto džina z lahve. Navíc, když Rusko vzneslo námitky a vyjádřilo své rozhořčení, co bylo řečeno? Charta OSN a mezinárodní právo jsou zastaralé. Nyní se všichni odvolávají na mezinárodní právo, ale pak začali říkat, že všechno je zastaralé, všechno je třeba změnit.

Je pravda, že některé věci se musí změnit, protože se změnila rovnováha sil, to je pravda, ale ne tímto způsobem.

Mimochodem, okamžitě začali házet bláto na Jelcina a poukazovali na to, že je alkoholik, ničemu nerozumí, nerozumí. Rozuměl všemu a všemu rozuměl, ujišťuji vás.

Dobře. Prezidentem jsem se stal v roce 2000. Pomyslel jsem si: dobře, to je ono, jugoslávská otázka pominula, musíme se pokusit obnovit vztahy, otevřít dveře, kterými se Rusko snažilo projít. A navíc, řekl jsem to veřejně, mohu to zopakovat, na setkání zde v Kremlu s odcházejícím Billem Clintonem – přímo tady, vedle, ve vedlejší místnosti – jsem mu řekl, zeptal jsem se ho: Poslouchej, Bille, co si myslíš, kdyby Rusko vzneslo otázku vstupu do NATO, myslíš, že by to bylo možné? Najednou řekl: "Víte, je to zajímavé, myslím, že ano. A večer, když jsme se sešli u večeře, tak říkal: víte, já jsem mluvil se svým týmem, se svým týmem – ne, teď už to nejde. Můžete se ho zeptat, myslím, že si náš rozhovor vyslechne a potvrdí ho. Nikdy bych nic takového neřekl, kdyby se to nestalo. Dobře, to teď není možné.

Thomas Carlson: Byl jste tehdy upřímný? Vstoupili byste do NATO?

Putin: Poslouchejte, položil jsem otázku: je to možné, nebo ne? A odpověď zněla: ne. Pokud jsem byl neupřímný ve své touze zjistit pozici vedení...

Tim Carlson: A kdyby řekl ano, vstoupil byste do NATO?

Putin: Kdyby řekl ano, proces sbližování by začal, a nakonec by k němu mohlo dojít, kdybychom viděli upřímnou touhu našich partnerů tak učinit. Tím to ale neskončilo. No, ne, ne, dobře, dobře.

Tim Carlson: Proč si myslíte, že tomu tak je? Jaké jsou za tím motivy? Chápu, že jste kvůli tomu zahořklí. Proč si ale myslíte, že vás Západ tolik odstrčil? Odkud toto nepřátelství pochází? Proč se vám nepodařilo vztahy zlepšit? Jaké k tomu podle vás vedly?

Putin: Řekl jste, že jsem byl zahořklý z odpovědi. Ne, není to hořkost, je to jen konstatování faktu. Nejsme nevěsta a ženich, hořkost a zášť nejsou substance, které se v takových případech odehrávají. Prostě jsme si uvědomili, že tam na nás nečekají, to je všechno. Dobře, dobře. Ale budujme vztahy jinak, hledejme společnou řeč. Proč jsme obdrželi tak negativní odpověď, budete se muset zeptat svých manažerů. Mohu se jen dohadovat proč: příliš velká země s vlastními názory a tak dále. Pokud jde o Spojené státy, viděl jsem, jak se řeší problémy v NATO...

Uvedu další příklad týkající se Ukrajiny. Americké vedení "tlačilo" – a všichni členové NATO poslušně hlasují, i když se jim něco nelíbí. V této souvislosti vám řeknu, co se stalo Ukrajině v roce 2008, i když se o tom diskutuje, neřeknu vám zde nic nového.

Nicméně poté jsme se snažili budovat vztah různými způsoby. Došlo například k událostem na Blízkém východě a v Iráku a my jsme velmi jemně a klidně budovali vztahy se Spojenými státy.

Opakovaně jsem upozorňoval na to, že Spojené státy nepodporují separatismus nebo terorismus na Severním Kavkaze. Ale stejně v tom pokračovali. Politická, informační, finanční a dokonce i vojenská podpora přicházela od Spojených států a jejich satelitů proti teroristickým skupinám na Kavkaze.

S kolegou, který je také prezidentem Spojených států, jsme tuto otázku jednou nadnesl. Říká: "To není možné, máš důkaz?" Já říkám, že ano. Byl jsem připraven na tento rozhovor a podal jsem mu tyto důkazy. Podíval se na něj a víte, co řekl? Omlouvám se, ale tak to bylo, cituji, on řekl, no, já jim nakopu zadek. Čekali jsme a čekali na odpověď, ale žádná nepřišla.

Řekl jsem řediteli FSB: "Napište CIA, jaký je výsledek rozhovoru s prezidentem?" Napsal jsem jednou, dvakrát a pak jsem dostal odpověď. Odpověď máme v archivech. Odpověď přišla od CIA: spolupracovali jsme s opozicí v Rusku; Domníváme se, že je to správná věc, a budeme pokračovat ve spolupráci s opozicí. To je legrační. OK.

Uvědomili jsme si, že k žádné konverzaci nedojde.

Thomas Carlson: Opozice vůči vám?

Putin: Samozřejmě, že to znamenalo separatisty, teroristy, kteří s námi bojovali na Kavkaze. To je to, o čem jsme mluvili. Říkali tomu opozice. To je druhý bod.

Třetím bodem, který je velmi důležitý, je vytvoření amerického systému protiraketové obrany, začátek. Dlouho jsme se snažili přesvědčit Spojené státy, aby to nedělaly. Navíc poté, co jsem byl pozván otcem Bushe mladšího, Bushem starším, abych ho navštívil u oceánu, jsem měl velmi vážný rozhovor s prezidentem Bushem a jeho týmem. Navrhl jsem, aby Spojené státy, Rusko a Evropa společně vytvořily systém protiraketové obrany, který, jak se domníváme, je vytvářen jednostranně a ohrožuje naši bezpečnost, a to navzdory skutečnosti, že Spojené státy oficiálně prohlásily, že je vytvářen proti raketovým hrozbám z Íránu. To bylo také ospravedlněním pro vytvoření systému protiraketové obrany. Navrhl jsem, aby fungovaly všechny tři – Rusko, Spojené státy a Evropa. Říkali, že je to velmi zajímavé. Ptali se mě: To myslíte vážně? Já říkám: rozhodně.

Tim Carlson: Kdy to bylo a ve kterém roce?

Putin: Nevzpomínám si. To lze snadno zjistit na internetu, když jsem byl ve Spojených státech na pozvání Bushe staršího. Je ještě snazší to zjistit, teď vám řeknu od koho.

Bylo mi řečeno: to je velmi zajímavé. Říkám: jen si představte, že bychom takový globální strategický úkol v oblasti bezpečnosti řešili společně. Svět se změní. Pravděpodobně budeme mít spory, pravděpodobně ekonomické a dokonce politické, ale radikálně změníme situaci ve světě. On řekl: "Ano." Ptali se mě: to myslíte vážně? Já říkám: samozřejmě. Bylo mi řečeno, že se nad tím musíme zamyslet. Řekl jsem: "Nemáš zač."

Pak ministr obrany Gates, bývalý ředitel CIA, a ministryně zahraničí Riceová přišli do této kanceláře, kde nyní hovoříme. Tady, u tohoto stolu, naproti, vidíte tento stůl, seděli na této straně. Já, ministr zahraničí a ministr obrany Ruska, stojím na druhé straně. Řekli mi: ano, přemýšleli jsme o tom, dohodli jsme se. Řekl jsem, díky bohu, to je skvělé. "Ale až na pár výjimek."

Tim Carlson: Takže jste dvakrát popsal, jak američtí prezidenti učinili určitá rozhodnutí a pak jejich týmy tato rozhodnutí vykonaly?

Putin: Přesně tak. Nakonec nás poslali pryč. Nebudu zacházet do podrobností, protože si myslím, že to bylo nesprávné, koneckonců to byl důvěrný rozhovor. Faktem však je, že náš návrh byl zamítnut.

Pak jsem řekl, podívejte, ale pak se budeme muset pomstít. Vytvoříme úderné systémy, které jistě překoná systém protiraketové obrany. Odpověď byla následující: my to neděláme proti vám, ale vy si děláte, co chcete, vycházející z předpokladu, že to není proti nám, ani proti Spojeným státům. Říkám, dobře. Šli. Vytvořili jsme hypersonické systémy a mezikontinentální střelnice a pokračujeme v jejich vývoji. Nyní jsme ve vývoji hypersonických útočných systémů napřed před všemi ostatními, včetně Spojených států a dalších zemí, které se každým dnem zdokonalují. Ale my jsme to neudělali, navrhli jsme, že půjdeme opačným směrem, ale byli jsme odstraněni.

Nyní o rozšiřování NATO na východ. Slíbili, že na východě nebude žádné NATO, ani o píd' na východ, jak nám bylo řečeno. A co pak? Říkali: no, oni to nedali na papír, tak to rozšíříme. Pět expanzí zahrnovalo Pobaltí, celou východní Evropu a tak dále.

Putin: Ruské hypersonické útočné systémy se každým dnem zdokonalují

A teď se dostávám k tomu hlavnímu: dostali jsme se na Ukrajinu. V roce 2008 bylo na summitu v Bukurešti oznámeno, že dveře do NATO jsou pro Ukrajinu a Gruzii otevřené.

Nyní si promluvíme o tom, jak se tam rozhoduje. Zdálo se, že Německo a Francie jsou proti, stejně jako některé další evropské země. Ale pak, jak se později ukázalo, prezident Bush, a to je tak tvrdý chlap, tvrdý politik, jak mi bylo později řečeno, na nás vyvíjel tlak a my jsme s tím museli souhlasit. Je legrační, jak je to ve školce jednoduché. Kde jsou záruky? Co je to za školku, co je to za lidi, kdo to je? Víte, byli "dotlačeni" a souhlasili. A pak řeknou: Ukrajina nebude v NATO, víte. Říkám, nevím; Víím, že jste souhlasili v roce 2008, ale proč nebudete souhlasit v budoucnu? "No a pak nás tlačili." Řekl jsem: proč na vás netlačí zítra – a vy budete souhlasit znovu. To je nesmysl. Jen nevím, s kým mluvit. Jsme připraveni jednat. Ale s kým? Kde jsou záruky? Ne.

To znamená, že začali rozvíjet území Ukrajiny. Ať už tam bylo cokoliv, vyprávěl jsem příběh o tom, jak se toto území vyvíjelo, jaké jsme měli vztahy s Ruskem. Každý druhý nebo třetí člověk tam měl vždy nějaké spojení s Ruskem. A během voleb na nezávislé, suverénní Ukrajině, která získala nezávislost v důsledku Deklarace nezávislosti, a mimochodem je tam napsáno, že Ukrajina je neutrální stát, a v roce 2008 se jí náhle otevřely dveře nebo brány do NATO. Tady je zajímavý film! Na tom jsme se neshodli. Takže všichni prezidenti, kteří se dostali k moci na Ukrajině, se spoléhali na voliče, kteří měli tak či onak dobrý vztah k Rusku. To je jihovýchod Ukrajiny, to je velké množství lidí. A bylo velmi těžké "zabít" tento elektorát, který měl pozitivní vztah k Rusku.

Viktor Janukovyč se dostal k moci a jak: poprvé po prezidentu Kučmovi vyhrál ve třetím kole, což ukrajinská ústava nepředpokládá. To je státní převrat. Představte si, že vás někdo ve Spojených státech neměl rád.

Tim Carlson: V roce 2014.

Putin: Ne, předtím. Ne, ne, bývalo to tak. Po prezidentu Kučmovi vyhrál volby Viktor Janukovyč. Jeho oponenti však toto vítězství neuznali, Spojené státy podpořily opozici a vyhlásily třetí kolo. Co to je? To je státní převrat. USA ho podpořily a on se dostal k moci v důsledku třetího kola... Představte si, že by se někomu ve Spojených státech něco nelíbilo a zorganizoval třetí kolo, což není v americké ústavě stanoveno. Nicméně tam [na Ukrajině] to udělali. Dobře, k moci se dostal Viktor Juščenko, který byl považován za prozápadního politika. Dobře, ale také jsme s ním navázali vztah, on jezdil na návštěvy do Moskvy, my jsme jeli do Kyjeva a já jsem jela. Setkali jsme se v neformálním prostředí. Western, budiž. Nechte to být, ale lidé pracují. Situace se musí vyvíjet vnitřně, na samotné nezávislé Ukrajině. Po převzetí moci v zemi se situace zhoršila a Viktor Janukovyč se konečně dostal k moci. Možná to nebyl nejlepší prezident a politik – nevím, nechci hodnotit – ale vyvstala otázka přidružení k Evropské unii. Ale vždy jsme k tomu byli velmi loajální: prosím. Ale když jsme si přečetli asociací dohodu, ukázalo se, že je

to pro nás problém, protože máme s Ukrajinou zónu volného obchodu, otevřené celní hranice a Ukrajina měla v rámci tohoto přidružení otevřít své hranice Evropě a všechno proudilo na náš trh.

Řekli jsme: ne, pak to nebude fungovat, pak uzavřeme naše hranice s Ukrajinou, celní hranice. Janukovyč začal počítat, kolik Ukrajina získá a kolik ztratí, a svým protějškům v Evropě oznámil: "Ještě musím přemýšlet, než podepíšu." Jakmile promluvil, začaly destruktivní akce opozice podporované Západem a vše se dostalo na Majdan a státní převrat na Ukrajině.

T. Carlson: Takže obchodoval více s Ruskem než s Evropskou unií a Ukrajinou?

V. Putin: Samozřejmě. Nejde ani tak o objem obchodu, i když je větší. Jde o kooperační vazby, na kterých byla založena celá ukrajinská ekonomika. Kooperační vazby mezi podniky byly velmi těsné už od dob Sovětského svazu. Tam jeden podnik vyráběl komponenty pro konečnou montáž v Rusku a na Ukrajině a naopak. Existovaly velmi úzké vazby.

Provedli státní převrat, i když jsme byli ze Spojených států, nebudu teď zacházet do podrobností, myslím, že to bylo nesprávné, ale přesto bylo řečeno: vy tam uklidněte Janukovyče a my uklidníme opozici; Nechť se vše ubírá cestou politického urovnání. Řekli jsme si, dobře, souhlasíme, pojďme do toho. Janukovyč nepoužil ozbrojené síly ani policii, jak nás o to žádali Američané. A ozbrojená opozice v Kyjevě provedla státní převrat. Co to znamená? Kdo vlastně jsi? Rád bych se zeptal tehdejšího vedení Spojených států.

Tim Carlson: S podporou koho?

Putin: Samozřejmě s podporou CIA. Organizace, pro kterou jste kdysi chtěl pracovat. Možná, díky bohu, že vás nevzali. I když je to seriózní organizace, chápu, moji bývalí kolegové, v tom smyslu, že jsem pracoval na Prvním hlavním ředitelství – to je rozvědky Sovětského svazu. Vždy byli našimi protivníky. Práce je práce.

Technicky vzato udělali všechno správně, dosáhli toho, co chtěli – změnili vládu. Z politického hlediska je to však kolosální chyba. Zde samozřejmě politické vedení neudělalo dost. Politické vedení mělo vědět, kam to povede.

A tak jsme v roce 2008 otevřeli Ukrajině dveře do NATO. V roce 2014 došlo ke státnímu převratu a ti, kteří státní převrat neuznali, začali být pronásledováni, což představovalo hrozbu pro Krym, který jsme byli nuceni vzít pod svou ochranu. Válku na Donbasu zahájili v roce 2014 za použití letectva a dělostřelectva proti civilistům.

Koneckonců, tak to všechno začalo. Existuje videozáznam letadel útočících na Doněck shora. Podnikli jsme jednu rozsáhlou vojenskou operaci, další, ale selhali jsme, a oni se stále připravují. A to ještě na pozadí vojenského rozvoje tohoto území a otevírání dveří do NATO.

Jak se můžeme nestarat o to, co se děje? To by byla z naší strany trestuhodná nedbalost – to by bylo. Jde jen o to, že politické vedení Spojených států nás dohnalo na hranici, kterou jsme už nemohli překročit, protože to ničilo samotné Rusko. A pak jsme nemohli vrhnout naše souvěrce a vlastně i část ruského lidu pod tuto válečnou mašinerii.

Tim Carlson: Jinými slovy, bylo to osm let před začátkem konfliktu. A co vyvolalo tento konflikt, když jste se rozhodl, že musíte udělat tento krok?

Putin: Zpočátku konflikt vyvolal státní převrat na Ukrajině.

Mimochodem, přijeli zástupci tří evropských zemí – Německa, Polska a Francie – a byli garanty dohody podepsané mezi Janukovyčovou vládou a opozicí. Připojili své podpisy jako ručitelé. Navzdory tomu opozice provedla státní převrat a všechny tyto země předstíraly, že si nepamatují nic o tom, že jsou garanty mírového urovnání. Hned to hodili do kamen, nikdo si to nepamatuje.

Nevím, zda Spojené státy vědí něco o této dohodě mezi opozicí a úřady a o třech garantech, kteří místo toho, aby tento proces vrátili na politické pole, podpořili státní převrat. Nedávalo to ale žádný smysl, věřte mi. Protože prezident Janukovyč se vším souhlasil, byl připraven na předčasné volby, v nichž neměl šanci vyhrát, upřímně řečeno, žádnou šanci. To věděli všichni.

Ale proč státní převrat, proč oběti? Proč potřebujeme vyhrožovat Krymu? Proč zahájili operace na Donbasu? To je to, čemu nerozumím. V tom spočívá chybná kalkulace. CIA odvedla svou práci při provádění státního převratu. A myslím, že jeden z náměstků ministra zahraničí řekl, že na to dokonce utratili velké množství peněz, téměř pět miliard [dolarů]. Politická chyba je však obrovská. Proč to bylo nutné? Totéž se dalo udělat, jen legálně, bez obětí, bez zahájení vojenských operací a bez ztráty Krymu. A nehnuli bychom ani prstem, nebýt těch krvavých událostí na Majdanu, nikdy by nás to nenapadlo.

Protože jsme se dohodli, že po rozpadu Sovětského svazu by mělo být vše takto - podle hranic svazových republik. Na tom jsme se shodli. Ale nikdy jsme se nedohodli na rozšíření NATO, zejména jsme se nedohodli na tom, že Ukrajina bude v NATO. Nesouhlasili jsme s tím, že tam budou základny NATO bez jakéhokoli jednání s námi. Desítky let jsme jen prosili: nedělejte to, nedělejte tamto.

A co bylo spouštěčem nedávných událostí? Za prvé, současné vedení Ukrajiny prohlásilo, že nebude dodržovat minské dohody, které, jak víte, byly podepsány po událostech v roce 2014 v Minsku, kde byl nastíněn plán mírového urovnání v Donbasu. Ne, vedení dnešní Ukrajiny, ministr zahraničních věcí, všichni ostatní úředníci a pak sám prezident řekli, že se jim na těchto minských dohodách nic nelíbí. Jinými slovy, nebudou to provádět. A bývalí vůdci Německa a Francie v našich dnech, před rokem nebo rokem a půl, upřímně řekli celému světu, že ano, podepsali Minské dohody, ale nikdy je nebudou realizovat. Nechali jsme se jen vodit za nos.

Tim Carlson: Mluvil jste s ministrem zahraničí a prezidentem? Možná se s vámi báli mluvit? A řekl jste jim, že pokud budou pokračovat v pumpování zbraní na Ukrajinu, budete jednat?

Putin: Mluvili jsme o tom celou dobu. Apelovali jsme na vedení Spojených států a evropských zemí, aby tento proces okamžitě zastavilo a realizovalo minské dohody. Upřímně řečeno, nevěděl jsem, jak to uděláme, ale byl jsem

připraven to udělat. Pro Ukrajinu jsou obtížné, pro Donbas existuje spousta prvků nezávislosti, počítalo se s tím pro tato území, to je pravda. Ale byl jsem si naprosto jistý, a teď vám to řeknu, že jsem upřímně věřil, že pokud se nám podaří přesvědčit lidi, kteří žijí na Donbasu – ještě je třeba je přesvědčit, aby se vrátili do rámce ukrajinské státnosti – tak se ty rány postupně, postupně zahojí. Postupně, až se tato část území vrátí k hospodářskému životu, k obecnému sociálnímu prostředí, kdy se budou vyplácet důchody a sociální dávky, bude vše postupně růst dohromady. Ne, to nikdo nechtěl, všichni chtěli problém vyřešit pouze pomocí vojenské síly. To jsme si ale nemohli dovolit.

A všechno to dospělo do této situace, když Ukrajina oznámila: ne, nic neuděláme. Začaly také přípravy na vojenskou operaci. Válku zahájili v roce 2014. Naším cílem je tuto válku ukončit. A my jsme to nezačali v roce 2022, je to pokus to zastavit.

Tim Carlson: Myslíte si, že se vám to teď podařilo zastavit? Dosáhli jste svých cílů?

Putin: Rusko zahájilo speciální vojenskou operaci k ukončení války, kterou Ukrajina zahájila v roce 2014. V rozhovoru s americkým novinářem Tuckerem Carlsonem ruský prezident vysvětlil, proč naše země začala NWO. Putin: Ne, ještě jsme nedosáhli svých cílů, protože jedním z cílů je denacifikace. Mám na mysli zákaz všech neonacistických hnutí. To je jeden z problémů, o kterém jsme diskutovali během vyjednávacího procesu, který skončil v Istanbulu na začátku loňského roku, ale nebyl dokončen z naší iniciativy, protože zejména nám, Evropanům, bylo řečeno, že je nutné vytvořit podmínky pro konečné podepsání dokumentů. Moji kolegové ve Francii a Německu říkali: "Jak si představujete, jak podepíšete smlouvu: s pistolí na chrám? Musíme stáhnout naše jednotky z Kyjeva." Řekl jsem: "Dobře." Stáhli jsme naše jednotky z Kyjeva.

Jakmile jsme stáhli naše jednotky z Kyjeva, naši ukrajinští vyjednatelé okamžitě hodili do koše všechny naše dohody dosažené v Istanbulu a připravili se na vleklou ozbrojenou konfrontaci s pomocí Spojených států a jejich satelitů v Evropě. Takto se situace vyvinula. A takhle to vypadá teď.

Tim Carlson: Co je denacifikace? Co to znamená?

Putin: Chci o tom teď mluvit. To je velmi důležitá otázka.

Denacifikace. Po získání nezávislosti začala Ukrajina hledat, jak říkají někteří analytici na Západě, svou identitu. A nedokázala vymyslet nic lepšího, než postavit do popředí této identity falešné hrdiny, kteří kolaborovali s Hitlerem. Už jsem řekl, že na počátku 19. století, když se objevili teoretici nezávislosti a suverenity Ukrajiny, vycházeli z premisy, že nezávislá Ukrajina by měla mít velmi dobré a dobré vztahy s Ruskem. Ale vzhledem k historickému vývoji, vzhledem k tomu, že tato území byla součástí Polsko-litevské unie a Polska, byli Ukrajinci poměrně brutálně pronásledováni, konfiskováni, snažili se tuto identitu zničit, chovali se velmi krutě, to vše zůstalo v paměti lidu. Když vypukla druhá světová válka, část této vysoce nacionalistické elity začala kolaborovat s Hitlerem a věřila, že jim Hitler přinese svobodu. Němečtí vojáci, dokonce i jednotky SS, přenechali špinavou práci při vyhlazování polského obyvatelstva, židovského obyvatelstva, kolaborantům, kteří kolaborovali s Hitlerem. Proto ten brutální masakr polského, židovského a ruského obyvatelstva. V čele stály známé osobnosti: Bandera, Šuchevyč. Byli to tito lidé, kteří se stali národními hrdiny. To je ten problém. A neustále se nám říká, že nacionalismus a neonacismus existují i v jiných zemích. Ano, klíčky existují, ale my je drtíme a drtíme je i v jiných zemích. Ale na Ukrajině ne, na Ukrajině se z nich stali národní hrdinové, staví se jim pomníky, jsou na vlajkách, jejich jména vykřikují davy, které krácejí s pochodněmi, jako v nacistickém Německu. To jsou lidé, kteří vyhlazovali Poláky, Židy a Rusy. Musíme tuto praxi a teorii zastavit.

Samozřejmě, že každý národ vyrostl, někteří lidé věří, že tam... Já říkám, že je to součást obyčejného ruského národa, oni říkají: ne, my jsme samostatný národ. Dobře, dobře. Pokud se někdo považuje za samostatný národ, má na to právo. Ale ne na základě nacismu, nacistické ideologie.

Thomas Carlson: Budete spokojeni s územím, které již máte?

Putin: Teď skončím. Ptal jste se na neonacismus a denacifikaci.

Například prezident Ukrajiny přijel do Kanady – to je dobře známo, ale na Západě se to zamlčuje – a do kanadského parlamentu byl představen muž, který, jak řekl předseda parlamentu, bojoval za druhé světové války proti Rusům. Kdo bojoval proti Rusům během druhé světové války? Hitler a jeho nohsledi. Ukázalo se, že tento muž sloužil ve Waffen-SS a osobně zabíjel Rusy, Poláky a Židy. Waffen-SS, zformované z ukrajinských nacionalistů, dělaly tuto špinavou práci. Ukrajinský prezident povstal spolu s celým kanadským parlamentem a zatleskal tomuto muži. Jak si to lze představit? Mimochodem, prezident Ukrajiny je národností Žid.

Tim Carlson: Co s tím hodláte dělat? Hitler je mrtvý už 80 let, nacistické Německo už neexistuje, to je pravda. Říkáte, že chcete uhasit tento oheň ukrajinského nacionalismu. Jak to udělat?

Putin: Poslouchejte mě. Vaše otázka je velmi subtilní... A smím říct, co si myslím? Neurazíte se?

Tim Carlson: Samozřejmě, že ne.

Putin: Zdá se, že je to choulostivá otázka, je velmi ošklivá.

Říkáte, že Hitler je pryč už tolik let, 80 let. Ale jeho dílo žije dál. Lidé, kteří vyhlazovali Židy, Rusy a Poláky, jsou stále naživu. A prezident, současný prezident dnešní Ukrajiny, mu tleská v kanadském parlamentu a tleská mu vestoje! Jak můžeme říci, že jsme tuto ideologii zcela vykořenili, když to, co vidíme, se dnes děje? To je denacifikace, jak ji chápeme my. Musíme se zbavit těch lidí, kteří tuto teorii a praxi v životě opouštějí a snaží se ji zachovat – to je denacifikace. To je to, co tím myslíme.

Tim Carlson: Dobře. Samozřejmě, že neobhajují nacismus nebo neonacismus. Ale moje otázka je praktická: neovládáte celou zemi a zdá se mi, že chcete ovládat celou zemi. Ale jak potom můžete vykořenit ideologii, kulturu, pocity, historii v zemi, kterou neovládáte? Jak toho lze dosáhnout?

Putin: Víte, jakkoli se vám to může zdát divné, během jednání v Istanbulu jsme se dohodli, že – to vše písemně – neonacismus se na Ukrajině pěstovat nebude, včetně toho, že bude zakázán na legislativní úrovni.

Pane Carlstone, na tom jsme se dohodli. Ukazuje se, že toho lze dosáhnout v průběhu vyjednávacího procesu. A pro Ukrajinu jako moderní civilizovaný stát zde není nic ponižujícího. Smí nějaký stát propagovat nacisty? Je to tak? A je to.

Timonislav Carlson: Budou rozhovory? A proč se nekonala žádná taková jednání – mírové rozhovory – k vyřešení konfliktu na Ukrajině?

Putin: Byli tam, dosáhli velmi vysoké fáze koordinace pozic tohoto složitého procesu, ale už jsou téměř dokončení. Ale poté, co jsme stáhli naše jednotky z Kyjeva, jak jsem již řekl, druhá strana, Ukrajina, zahodila všechny tyto dohody a přijala pokyny západních zemí – evropských zemí, Spojených států – bojovat s Ruskem až do hořkého konce.

A navíc ukrajinský prezident legislativně zakázal jednání s Ruskem. Podepsal dekret, který zakazuje komukoli vyjednávat s Ruskem. Ale jak budeme vyjednávat, když si to zakázal a zakázal to všem? Víme, že předkládá některé myšlenky týkající se tohoto urovnání. Ale abyste se na něčem dohodli, musíte vést dialog, že?

Tim Carlson: Ano, ale nebudete mluvit s ukrajinským prezidentem, budete mluvit s americkým prezidentem. Kdy jste naposledy mluvil s Joem Bidenem?

Putin: Nepamatuji si, kdy jsem s ním mluvil. Nevzpomínám si, můžete se podívat.

Tim Carlson: Nepamatuješ si?

Putin: Ne, musím si pamatovat všechno? Mám spoustu věcí na práci. Máme domácí politické záležitosti.

Tim Carlson: Ale on financuje válku, kterou vedete.

Putin: Ano, financuje to, ale když jsem s ním mluvil, bylo to samozřejmě před začátkem speciální vojenské operace, a mimochodem, tehdy jsem mu řekl – nebudu zacházet do podrobností, nikdy to nedělám – ale tehdy jsem mu řekl: Domnívám se, že děláte obrovskou chybu historických rozměrů, když podporujete vše, co se děje tam, na Ukrajině, tím, že odstrkujete Rusko. Řekl jsem mu o tom – mimochodem mnohokrát jsem mu to řekl. Myslím, že by to bylo správné – zde se omezím na toto.

Tim Carlson: Co říkal?

Putin: Můžete se ho zeptat, prosím. Pro vás je to snadné: Jste občanem Spojených států, běžte a zeptejte se ho. Nesluší se vyjadřovat k našemu rozhovoru.

Tim Carlson: Ale vy jste s ním nemluvil od února 2022?

Putin: Ne, nemluvíli jsme. Ale máme určité kontakty. Mimochodem, pamatujete si, jak jsem vám říkal o svém návrhu spolupracovat na systému protiraketové obrany?

Tim Carlson: Ano.

Putin: Můžete se zeptat všech – díky Bohu, všichni jsou živí a zdraví. A bývalý prezident a Condoleezza Riceová je naživu a zdraví, a myslím, že pan Gates a současný ředitel CIA, pan Burns, byl v té době velvyslancem v Rusku a myslím, že byl velmi úspěšným velvyslancem. Všichni jsou svědky těchto rozhovorů. Zeptejte se jich.

Tady je to stejné: pokud vás zajímá, co mi řekl prezident Biden, zeptejte se ho. V každém případě jsme se o tom s ním bavili.

Tim Carlson: Chápu to velmi dobře, ale z vnějšku, vnějšímu pozorovateli, se může zdát, že to vše by mohlo vyústit v situaci, kdy celý svět bude na pokraji války, možná dokonce jaderného útoku. Proč nezavoláte Bidenovi a neřeknete: pojďme to nějak vyřešit.

Putin: O čem by se mělo rozhodnout? Je to tak jednoduché. Jak jsem řekl, máme kontakty na různých odděleních. Řeknu vám, co v této věci říkáme a co sdělujeme vedení USA: pokud skutečně chcete zastavit nepřátelské akce, musíte zastavit dodávky zbraní – vše skončí během několika týdnů, to je vše, a pak se můžete dohodnout na určitých podmínkách, a než to uděláte, zastavte to.

Co je jednodušší? Proč bych mu měl volat? O čem mluvit nebo prosit? "Budete dodávat na Ukrajinu takové a takové zbraně? Ach, bojím se, bojím se, prosím, nedodávejte to." O čem si povídat?

Tim Carlson: Myslíte si, že se NATO obává, že by to mohlo eskalovat do globální války nebo dokonce do jaderného konfliktu?

Putin: V každém případě to je to, o čem mluví, a snaží se zastrašit své obyvatelstvo imaginární ruskou hrozbou. To je zřejmý fakt. A myslící lidé – ne obyčejní lidé, ale myslící lidé, analytici, ti, kteří se angažují ve skutečné politice, prostě chytrí lidé – velmi dobře chápou, že je to falešné. Ruská hrozba se nafukuje.

Tim Carlson: Máte na mysli hrozbu ruské invaze řekněme do Polska nebo Lotyšska? Dokážete si představit scénář, kdy pošlete ruské jednotky do Polska?

Putin: Pouze v jednom případě: pokud Polsko zaútočí na Rusko. Proč? Protože nemáme žádné zájmy v Polsku, ani v Lotyšsku, ani nikde jinde. Proč to potřebujeme? Prostě nemáme žádné zájmy. Pouze výhrůžky.

Tim Carlson: Argument, který si myslím, že dobře znáte, je tento: ano, napadl Ukrajinu, má územní nároky na celý kontinent. Říkáte jednoznačně, že žádné takové územní nároky nemáte?

Putin: Ruská vojska vstoupí do Polska pouze v případě, že zaútočí na Rusko

Putin: To je naprosto vyloučeno. Nemusíte být analytik: je v rozporu se zdravým rozumem zapojit se do nějaké globální války. A globální válka by přivedla celé lidstvo na pokraj vyhlazení. Je to zřejmé.

Existují samozřejmě odstrašující prostředky. Všichni se nás celou dobu báli: zítra Rusko použije taktické jaderné zbraně, zítra použije tyto – ne, pozití. No a co? Jsou to jen hororové příběhy pro obyčejné lidi, aby vyřadili americké daňové poplatníky, aby vyklepali další peníze od daňových poplatníků Evropy v konfrontaci s Ruskem na ukrajinském bojišti. Cílem je co nejvíce oslabit Rusko.

Tim Carlson: Myslím, že jeden ze starších senátorů, Chuck Schumer, včera řekl, že musíme pokračovat ve financování Ukrajiny, jinak nakonec budou muset američtí vojáci bojovat na Ukrajině místo na Ukrajině. Co si myslíte o tomto prohlášení?

Putin: Je to provokace, a to laciná provokace. Nechápu, proč by američtí vojáci měli bojovat na Ukrajině. Jsou tam žoldáci ze Spojených států. Většina žoldáků je z Polska, na druhém místě jsou žoldáci ze Spojených států a na třetím místě jsou z Gruzie. Pokud někdo chce vyslat pravidelné jednotky, jistě to přivede lidstvo na pokraj velmi vážného globálního konfliktu. Je to zřejmé.

Potřebují to Spojené státy? K čemu? Tisíce kilometrů od státního území! Nemáte co dělat? Máte spoustu problémů na hranicích, problémy s migrací, problémy se státním dluhem – více než 33 bilionů dolarů. Nedá se nic dělat – potřebujete bojovat na Ukrajině?

Nebylo by lepší dohodnout se s Ruskem? Měli bychom se dohodnout, pochopit současnou situaci, pochopit, že Rusko bude bojovat za své zájmy až do konce, a s pochopením tohoto se vrátit ke zdravému rozumu, začít respektovat naši zemi a její zájmy a hledat nějaká řešení? Zdá se mi, že je mnohem chytřejší a racionálnější.

Tim Carlson: Kdo vyhodil do povětří Nord Stream?

Putin: Samozřejmě. (Smích.)

Tim Carlson: Ten den jsem byl zaneprázdněný. Nevychodil jsem do povětří Nord Stream.

Putin: Vy osobně můžete mít alibi, ale CIA žádné takové alibi nemá.

Tim Carlson: Máte nějaké důkazy, že to udělalo NATO nebo CIA?

Putin: Víte, nebudu zacházet do podrobností, ale v takových případech se vždycky říká: hledejte někoho, kdo má zájem. Ale v tomto případě musíte hledat nejen někoho, kdo má zájem, ale také někoho, kdo to dokáže. Protože zájemců může být mnoho, ale ne každý může vylézt na dno Baltského moře a provést tuto explozi. Tyto dvě složky je třeba zkombinovat: kdo má zájem a kdo může.

Tim Carlson: Ale já tomu moc nerozumím. Jedná se o největší akt průmyslového terorismu v dějinách a navíc o největší únik CO₂ do atmosféry. Ale vzhledem k tomu, že máte důkazy od svých zpravodajských služeb, proč takové důkazy nepředložíte a nevyhraje tuto propagandistickou válku?

Putin: Je velmi obtížné porazit Spojené státy v propagandistické válce, protože Spojené státy ovládají všechna světová média a mnoho evropských. Konečným příjemcem největších evropských médií jsou americké fondy. Nejste si toho vědomi? Proto je možné se do této práce zapojit, ale je to, jak se říká, dražší. Můžeme jednoduše odhalit naše zdroje informací, ale výsledků nedosáhneme. Celému světu je již jasné, co se stalo, a dokonce i američtí analytici to říkají přímo. Vážně.

Thomas Carlson: Ano, ale je tu otázka – pracoval jste v Německu, to je dobře známo a Němci jasně chápou, že to jejich partneři v NATO udělali, samozřejmě, že to zasadilo ránu německé ekonomice – tak proč Němci mlčí? To mě mate: proč se k tomu Němci nevyjádřili?

Putin: To mě také překvapuje. Dnešní německé vedení se však neřídí národními zájmy, ale zájmy kolektivního Západu, jinak je obtížné vysvětlit logiku jejich jednání či nečinnosti. Koneckonců, nejde jen o Nord Stream 1, který byl vyhozen do povětří. Nord Stream 2 byl poškozen, ale jeden plynovod je živý a daří se mu dobře a může dodávat plyn do Evropy, ale Německo ho neotevře. Jsme připraveni, prosím.

Existuje další trasa přes Polsko, Jamal-Evropa, která může také provádět velký tok. Polsko ji zavřelo, ale Polsko si ukusuje z rukou Němců, dostává peníze z celoevropských fondů a hlavním dárcem těchto celoevropských fondů je Německo. Německo do jisté míry živí Polsko. A uzavřeli cestu do Německa. K čemu? Nechápu.

Ukrajina, které Němci dodávají zbraně a dávají peníze. Druhým sponzorem po Spojených státech, pokud jde o finanční pomoc Ukrajině, je Německo. Územím Ukrajiny procházejí dvě plynové trasy. Vzali si jednu cestu a prostě ji uzavřeli, Ukrajinci. Otevřete druhou trasu a získáte prosím plyn z Ruska. Neotevřou to.

Proč Němci neřeknou: "Poslouchejte, chlapi, my vám dáváme peníze a zbraně. Odšroubujte ventil, nechte pro nás plyn proudit z Ruska. V Evropě nakupujeme zkapalněný plyn za přemrštěné ceny, což snižuje úroveň naší konkurenceschopnosti a ekonomiky jako celku na nulu. Chcete, abychom vám dali peníze? Nechte nás žít normálně, nechte naši ekonomiku pracovat a my vám odtamtud dáme peníze." Ne, nemají. Proč? Zeptejte se jich. (Zaklepe na stůl.) To, co je tady a co se jim honí hlavou, je jedno a to samé. Lidé jsou tam velmi neschopní.

Tim Carlson: Možná je svět nyní rozdělen na dvě polokoule: jedna polokoule s levnou energií a druhá bez energie.

Putin: Rusko je připraveno dodávat plyn do Evropy prostřednictvím přežívajícího plynovodu Nord Stream 2. Chci se zeptat: nyní máme multipolární svět – můžete popsat aliance, bloky, kdo je podle vás na čí straně?

Putin: Poslouchejte, řekl jste, že svět je rozdělen na dvě polokoule. Hlava je rozdělena na dvě hemisféry: jedna je zodpovědná za jednu sféru činnosti, druhá je kreativnější a tak dále. Ale pořád je to jedna hlava. Je nezbytné, aby byl svět jednotný, aby bezpečnost byla společná, a ne aby byla určena pro tuto "zlatou miliardu". Jedině tehdy bude svět stabilní, udržitelný a předvídatelný. A dokud je hlava rozdělena na dvě části, je to nemoc, vážná nemoc. Svět prochází tímto obdobím vážné nemoci.

Ale zdá se mi, že díky poctivé žurnalistice – oni [novináři] pracují jako doktoři – se nám to snad podaří nějak propojit.

Tim Carlson: Dovolte mi uvést příklad. Americký dolar sjednotil celý svět v mnoha ohledech. Myslíte si, že dolar zmizí jako rezervní měna? Jak sankce změnily postavení dolaru ve světě?

Putin: Víte, to je jedna z nejhrubších strategických chyb, které se dopustilo americké politické vedení – použití dolaru jako nástroje zahraničněpolitického boje. Dolar je základem americké moci. Myslím, že to všichni velmi dobře chápou: bez ohledu na to, kolik dolarů je vytištěno, jsou roztroušeny po celém světě. Inflation ve Spojených státech je minimální: myslím, že 3 procenta, asi 3,4 procenta, což je pro Spojené státy naprosto přijatelné. A tisknou donekonečna, samozřejmě. Co znamená dluh ve výši 33 bilionů dolarů? Je to emise.

Přesto je to hlavní zbraň pro udržení moci Spojených států ve světě. Jakmile se politické vedení rozhodlo použít dolar jako nástroj politického boje, zasadilo této americké mocnosti ránu. Nechci používat žádné neliterární výrazy, ale tohle je hloupost a obrovská chyba.

Podívejte se, co se děje ve světě. Dokonce i mezi americkými spojenci se dolarové držby právě teď zmenšují. Všichni se podívají, co se děje, a začnou hledat způsoby, jak se chránit. Ale pokud Spojené státy zavedou taková restriktivní opatření, jako je omezení osad, zmrazení aktiv a tak dále, bude to obrovský poplach a signál pro celý svět.

Co se tedy dělo? Do roku 2022 bylo asi 80 procent ruského zahraničního obchodu vypořádáno v dolarech a eurech. Dolary přitom tvořily asi 50 procent našich dohod se třetími zeměmi a nyní myslím, že jich zbývá jen 13 procent. Ale my jsme používání dolaru nezakázali, to jsme nechtěli. USA se rozhodly omezit naše platby v dolarech. Myslím si, že je to naprostý nesmysl z hlediska zájmů samotných Spojených států, daňových poplatníků Spojených států. Protože to zasazuje ránu americké ekonomice a podkopává moc Spojených států ve světě.

Mimochodem, platby v jüanech byly asi tři procenta. Nyní platíme 34 procent v rublech a přibližně stejnou částku, něco málo přes 34 procent, v jüanech.

Proč to Spojené státy udělaly? Mohu to připsat jen domýšlivosti. Asi si mysleli, že se všechno zhroutí, ale nic se nezhroutilo. Navíc, podívejte se, další země, včetně zemí produkujících ropu, začínají mluvit a již platí za prodej ropy v jüanech. Chápete, že se to děje, nebo ne? Chápe to někdo ve Spojených státech? Co děláš? Odřízneš se... Zeptejte se všech expertů, kteréhokoli chytrého a přemýšlivého člověka ve Státech: co je dolar pro Spojené státy? Zabíjíte ho sami.

T. Carlson: Myslím, že je to opravdu spravedlivé hodnocení.

Další otázka. Je možné, že jste vyměnili jednu koloniální mocnost za jinou koloniální mocnost, ale takovou, která je mírnější? Mohlo by se stát, že dnes hrozí, že v BRICS bude dominovat ta laskavější koloniální mocnost, Čína? Je to podle vás dobré pro suverenitu? Máte z toho obavy?

Putin: Jsme si dobře vědomi těchto hororových příběhů. Je to hororový příběh. Jsme sousedé Číny. Sousedé, stejně jako blízcí příbuzní, nejsou vybírání. Sdílíme s nimi hranici dlouhou tisíce kilometrů. To je první bod.

Za druhé, zvykli jsme si na společné soužití po staletí.

Za třetí, čínská zahraničněpolitická filozofie je neagresivní, čínské zahraničněpolitické myšlení vždy hledá kompromis, a to vidíme.

Další bod je následující. Neustále se nám to říká, a vy jste se právě pokusili představit tento hororový příběh v mírné formě, ale přesto je to stejný hororový příběh: objem spolupráce s Čínou roste. Tempo růstu spolupráce Číny s Evropou je větší a vyšší než tempo růstu spolupráce s Čínou Ruské federace. Zeptejte se Evropanů: nebojí se? Možná se bojí, nevím, ale snaží se dostat na čínský trh za každou cenu, zvláště když se nyní potýkají s problémy v ekonomice. A čínské podniky rozvíjejí evropský trh.

Cožpak není v USA dost čínského byznysu? Ano, politická rozhodnutí jsou taková, že se snaží omezit spolupráci s Čínou. Pane Tuckere, ke své vlastní škodě to děláte ke své vlastní škodě: omezením spolupráce s Čínou poškozuje sami sebe. Jedná se o choulostivou oblast a neexistují zde žádná jednoduchá lineární řešení, stejně jako u dolaru.

Proto před uvalením jakýchkoli nelegitimních sankcí, které jsou z hlediska Charty OSN nelegitimní, musíme pečlivě přemýšlet. Podle mého názoru je to problém pro ty, kteří rozhodují.

Tim Carlson: Před chvílí jste řekl, že svět by dnes byl mnohem lepším místem, kdyby neexistovaly dvě soupeřící aliance, které si navzájem konkurují. Možná, že současná americká administrativa, jak říkáte, jak věříte, je proti vám, ale možná příští administrativa ve Spojených státech, vláda po Bidenově vládě, s vámi bude chtít navázat vztahy a vy budete chtít navázat vztahy s nimi? Nebo na tom nezáleží?

Putin: Řeknu vám to hned.

Ale abych dokončil předchozí otázku. Máme 200 miliard dolarů a já a můj kolega a přítel, prezident Si Ťin-pching, jsme si stanovili cíl dosáhnout letos 200 miliard dolarů v obchodu s Čínou. A tuto laťku jsme překročili. Podle našich údajů je to již 230 miliard dolarů, podle čínských statistik 240 miliard dolarů, pokud vše počítáme v dolarech, máme obchodní obrát s Čínou.

A velmi důležité je, že máme vyvážený obchodní obrát, který se vzájemně doplňuje v odvětví špičkových technologií, v odvětví energetiky a v oblasti vědeckého výzkumu. Je to velmi vyvážené.

Pokud jde o BRICS jako celek – Rusko předsedá BRICS od letošního roku – země BRICS se rozvíjejí velmi rychle. Podívejte, dá-li Bůh, abych se nemýlil, myslím, že v roce 1992 činil podíl zemí G7 na globální ekonomice 47 procent a v roce 2022 klesl na něco málo přes 30, myslím. Podíl zemí BRICS v roce 1992 činil pouhých 16 procent a nyní převyšuje úroveň G7. A to nemá nic společného s žádnými událostmi na Ukrajině. Trendy ve vývoji světa a globální

ekonomiky jsou ty, které jsem právě zmínil, a to je nevyhnutelné. To se bude dít i nadále: jak slunce vychází, není možné tomu zabránit, musíte se tomu přizpůsobit.

Jak se přizpůsobují Spojené státy? S pomocí síly: sankce, nátlak, bombardování, použití ozbrojených sil. Má to co do činění s arogancí. Lidé ve vaší politické elitě nechápou, že svět se mění kvůli objektivním okolnostem a vy musíte dělat správná rozhodnutí kompetentně, včas a včas, abyste si udrželi svou úroveň, promiňte, i když někdo chce určitou úroveň dominance. Takové hrubé akce, včetně akcí proti Rusku a dalším zemím, vedou k opačnému výsledku. To je zřejmý fakt a stal se zřejmým již dnes.

Právě jste se mě zeptali: přijde další vůdce a něco změní? Není to o vůdci, není to o osobnosti konkrétního člověka. Měl jsem velmi dobrý vztah například s Bushem. Víím, že ho ve Státech vykreslovali jako nějakého venkovského kluka, který toho moc neví. Ujišťuji vás, že tomu tak není. Domnívám se, že se dopustil mnoha chyb i ve vztahu k Rusku. Říkal jsem vám o roce 2008 a o rozhodnutí v Bukurešti otevřít dveře do NATO, Ukrajině a tak dále. Stalo se to pod ním, vyvíjel tlak na Evropany.

Ale obecně, na lidské úrovni, jsem s ním měl velmi dobrý a velmi dobrý vztah. Není o nic horší než kterýkoli jiný americký, ruský nebo evropský politik. Ujišťuji vás, že rozuměl tomu, co dělá, stejně jako ostatní. S Trumpem jsem měl takový osobní vztah.

Není to o osobnosti vůdce, je to o náladě elit. Pokud v americké společnosti převládne myšlenka nadvlády za každou cenu, a to za pomoci násilných akcí, pak se nic nezmění – bude se to jen zhoršovat. A pokud si nakonec uvědomíme, že svět se mění díky objektivním okolnostem a my musíme být schopni se jim včas přizpůsobit a využít výhod, které Spojené státy mají dodnes, pak se pravděpodobně něco může změnit.

Podívejte, čínská ekonomika se stala první ekonomikou na světě, pokud jde o paritu kupní síly, a pokud jde o objem, už dávno předstihla Spojené státy. Pak Spojené státy, pak Indie s 1,5 miliardou obyvatel, pak Japonsko a Rusko na pátém místě. Za poslední rok se Rusko stalo první ekonomikou v Evropě, a to navzdory všem sankcím a omezením.

Myslíte si, že je to normální? Sankce, restrikce, nemožnost plateb v dolarech, odpojení od SWIFTu, sankce proti našim lodím převážejícím ropu, sankce proti letadlům – sankce ve všem a všude. Největší počet sankcí, které jsou na světě uplatňovány, je uplatňován proti Rusku. A během této doby jsme se stali první ekonomikou v Evropě.

Nástroje, které používají Spojené státy, nefungují. Musíme se zamyslet nad tím, co dělat. Pokud si to uvědomí vládnoucí elity, pak ano, pak hlava státu bude jednat v očekávání toho, co od něj očekávají voliči a lidé, kteří rozhodují na různých úrovních. Pak se může něco změnit.

Tim Carlson: Popisujete dva různé systémy, říkáte, že vůdce jedná v zájmu voličů, ale zároveň některá rozhodnutí dělají vládnoucí třídy. Stojíte v čele země už mnoho let, myslíte si, že s vašimi zkušenostmi, kdo v Americe rozhoduje?

Putin: Nevím. Amerika je složitá země, na jedné straně konzervativní a na druhé straně rychle se měnící. Není pro nás snadné na to přijít.

Kdo rozhoduje ve volbách? Jak to lze pochopit, když každý stát má svou vlastní legislativu, každý stát si ji reguluje sám a někdo může být odvolán z voleb na státní úrovni. Jedná se o dvoustupňový volební systém a je pro nás velmi obtížné tomu porozumět. Samozřejmě, že existují dvě strany, které jsou dominantní: republikáni a demokraté. A v rámci tohoto stranického systému existují centra, která rozhodují a připravují rozhodnutí.

Proč tedy byla podle mého názoru po rozpadu Sovětského svazu vedena tak pomýlená, hrubá a zcela neoprávněná politika nátlaku na Rusko? Koneckonců, je to politika nátlaku. Rozšiřování NATO, podpora separatistů na Kavkaze a vytvoření systému protiraketové obrany jsou prvky nátlaku. Tlak, tlak, tlak... Pak je tu zatažení Ukrajiny do NATO. Všechno je to tlak, tlak. Proč?

Domnívám se, že je to také proto, že jsme vytvořili, abych tak řekl, nadměrnou výrobní kapacitu. Během boje proti Sovětskému svazu vzniklo mnoho center a specialistů na Sovětský svaz, kteří nemohli dělat nic jiného. Zdálo se jim, že se snaží přesvědčit politické vedení, že je třeba pokračovat v zatlačování Ruska, pokusit se ho zničit, vytvořit na tomto území několik kvazistátních útvarů a podrobit si je v rozdělené podobě, využít jejich společný potenciál pro budoucí boj proti Číně. To je chyba, mimo jiné, kvůli nadměrnému potenciálu těch, kteří pracovali na konfrontaci se Sovětským svazem. Musíme se toho zbavit – potřebujeme nové, svěží síly, lidi, kteří se dívají do budoucnosti a chápou, co se děje ve světě.

Podívejte se, jak se Indonésie vyvíjí! 600 milionů lidí. Kam se od toho můžete dostat? Nikde. Stačí vycházet z předpokladu, že Indonésie vstoupí do klubu předních světových ekonomik, ať se to někomu líbí nebo ne.

Ano, chápeme a jsme si vědomi skutečnosti, že navzdory všem ekonomickým problémům je situace ve Spojených státech stále normální a ekonomika slušně roste – myslím, že 2,5 procenta HDP.

Máme-li však zajistit budoucnost, musíme změnit náš přístup k tomu, co se mění. Jak jsem řekl, svět se mění bez ohledu na to, jak události na Ukrajině skončí. Svět se mění. Ve Spojených státech experti píší, že Spojené státy postupně mění své postavení ve světě, a vaši experti píší a já je čtu. Jedinou otázkou je, jak se to stane: bolestivě, rychle nebo mírně, postupně? A to píší lidé, kteří nejsou protiameričtí, jen sledují trendy vývoje ve světě. A je to. Abychom je mohli posoudit a změnit politiku, potřebujeme lidi, kteří přemýšlejí, dívají se dopředu a dokážou analyzovat a doporučovat rozhodnutí na úrovni politického vedení.

Tim Carlson: Musím se zeptat. Dal jste jasné najevo, že rozšiřování NATO porušilo sliby a je hrozbou pro vaši zemi. Ale předtím, než jste vyslali vojáky na Ukrajinu, na bezpečnostní konferenci americký viceprezident podpořil snahu ukrajinského prezidenta vstoupit do NATO. Myslíte si, že to mimo jiné vyvolalo nepřátelství?

Putin: Dovolte mi to ještě jednou zopakovat: opakovaně jsme navrhovali, abychom hledali mírové řešení problémů, které vznikly na Ukrajině po státním převratu v roce 2014. Ale nikdo nás neposlouchal. Ukrajinské vedení, které bylo plně pod kontrolou Spojených států, navíc náhle prohlásilo, že nebude dodržovat minské dohody – nic se jim tam nelíbí – a pokračovalo ve vojenské aktivitě na tomto území. Současně vojenské struktury NATO rozvíjely toto území pod rouškou různých výcvikových a rekvalifikačních středisek. Ve skutečnosti tam začali vytvářet základny. A je to.

Na Ukrajině prohlásili, že Rusové jsou – zákon byl přijat – netitulárním národem, a zároveň přijali zákony, které omezují práva netitulárních národů. Na Ukrajině. Ukrajina, která dostala všechna tato jihovýchodní území darem od ruského lidu, náhle prohlásila, že Rusové na tomto území jsou netitulárním národem. To je v pořádku? To vše dohromady způsobilo rozhodnutí ukončit válku, kterou neonacisté na Ukrajině rozpoutali v roce 2014, ozbrojenými prostředky.

Tim Carlson: Myslíte si, že Zelenskyj má svobodu vyjednávat o urovnání tohoto konfliktu?

Putin: Nevím. Samozřejmě je pro mě těžké posoudit detaily. Ale myslím si, že ano, alespoň bylo. Jeho otec bojoval proti nacistům, proti nacistům za druhé světové války, a já jsem s ním o tom jednou mluvil. Řekl jsem: "Volod'o, co to děláš? Proč dnes podporujete neonacisty na Ukrajině, když váš otec bojoval proti fašismu? Je to voják v první linii." Nebudu říkat, co řekl, to je samostatné téma a myslím si, že je to nesprávné.

Ale pokud jde o svobodu volby, proč ne? K moci se dostal na základě očekávání ukrajinského obyvatelstva, že povede Ukrajinu k míru. To je to, o čem mluvil, a proto vyhrál volby s obrovským náskokem. Ale pak, když jsem se dostal k moci, jsem si podle mého názoru uvědomil dvě věci. V první řadě je lepší se s neonacisty a nacionalisty nehádat, protože jsou agresivní a velmi aktivní – můžete od nich čekat agoliv. A za druhé, Západ v čele se Spojenými státy je podporuje a vždy bude podporovat ty, kteří bojují proti Rusku, což je výnosné a bezpečné. Zaujal tedy odpovídající postoj, přestože svému lidu slíbil, že válku na Ukrajině ukončí. Podváděl své voliče.

Timothy Carlson: Myslíte si, že nyní, v únoru 2024, má svobodu mluvit s vaší vládou a pokusit se nějakým způsobem pomoci své zemi? Dokáže to vůbec sám?

Putin: Proč ne? Považuje se za hlavu státu, vyhrál volby. I když my v Rusku věříme, že vše, co se stalo od roku 2014, je primárním zdrojem moci, je státní převrat, a v tomto smyslu je i současná vláda chybná. Považuje se však za prezidenta a jako takový je uznáván Spojenými státy, celou Evropou a prakticky i zbytkem světa. Proč ne? Může. Jednali jsme s Ukrajinou v Istanbulu, dohodli jsme se, on o tom věděl. Navíc šéf vyjednávacího týmu, pan Arachamia, myslím, že je to jeho příjmení, je stále hlavou frakce vládnoucí strany, prezidentovy strany v Radě. Stále je hlavou prezidentovy frakce v Nejvyšší radě, v parlamentu země, a stále tam sedí. Dokonce připojil svůj předběžný podpis na dokument, o kterém mluvím. Ale pak veřejně řekl celému světu: "Byli jsme připraveni tento dokument podepsat, ale přišel pan Johnson, tehdejší premiér Velké Británie, rozmluvil nám to a řekl, že je lepší bojovat s Ruskem. Dají nám všechno, abychom mohli vrátit to, co jsme ztratili během střetů s Ruskem. A my jsme s tím návrhem souhlasili." Podívejte se na jeho prohlášení. Řekl to veřejně.

Mohou se k tomu vrátit, nebo ne? Otázka zní: Chtějí, nebo nechtějí? A poté prezident Ukrajiny vydal dekret, který zakazuje jednání s námi. Ať zruší tento dekret, a to je vše. Nikdy jsme neodmítli vyjednávat. Neustále slyšíme: Je Rusko připraveno, je připraveno? Ano, neodmítli jsme! Veřejně to odmítli. Nuže, ať zruší svůj dekret a zahájí jednání. Nikdy jsme neodmítli.

A skutečnost, že uposlechli požadavku nebo přesvědčování bývalého britského premiéra pana Johnsona, mi připadá směšná a jak říci velmi smutná. Protože, jak řekl pan Arachamia, "před rokem a půl jsme mohli zastavit toto nepřátelství, zastavit tuto válku, ale Britové nás přesvědčili a my jsme to odmítli." Kde je teď pan Johnson? A válka pokračuje.

Tim Carlson: To je dobrá otázka. Proč to udělal?

Putin: Nevím, co sakra ví. Existoval všeobecný postoj. Z nějakého důvodu má každý iluzi, že Rusko může být poraženo na bitevním poli – z arogance, z čistého srdce, ale ne z velké mysli.

Tim Carlson: Popsal jste spojení mezi Ruskem a Ukrajinou, popsal jste Rusko jako pravoslavnou zemi a mluvil jste o tom. Co to pro vás znamená? Jste vůdcem křesťanské země, jak sám sebe popisujete. Jaký to na vás má vliv?

Putin: Víte, jak už jsem řekl, v roce 988 pokřtil kníže Vladimír, on sám byl pokřtěn podle příkladu své babičky, kněžny Olgy, a pak pokřtil svou družinu a pak postupně, v průběhu několika let, pokřtil celé Rusko. Byl to dlouhý proces, od pohanů ke křesťanům, a trval mnoho let. Ale nakonec je to pravoslavlí, východní křesťanství, které je hluboce zakořeněno ve vědomí ruského národa.

Když se Rusko rozšířilo a pohltilo další národy, které vyznávají islám, buddhismus a judaismus, Rusko bylo vždy velmi loajální k těm lidem, kteří vyznávají jiná náboženství. V tom je jeho síla. To je naprosto jasné.

A faktem je, že ve všech světových náboženstvích, která jsem právě zmínil, což jsou tradiční náboženství Ruské federace, jsou vlastně hlavní teze, základní hodnoty velmi podobné, ne-li stejné. A ruské úřady byly vždy velmi opatrné, pokud jde o kulturu a náboženství národů, které přicházely do Ruské říše. To je podle mého názoru základem jak bezpečnosti, tak stability ruské státnosti. Protože všechny národy obývající Rusko v podstatě považují za svou vlast.

Pokud se k vám například lidé stěhují z Latinské Ameriky nebo do Evropy – což je ještě jasnější a srozumitelnější příklad – lidé přijdou, ale přišli ke vám nebo do evropských zemí ze své historické vlasti. A lidé, kteří v Rusku vyznávají různá náboženství, považují Rusko za svou vlast – žádnou jinou vlast nemají. Jsme spolu, je to jedna velká rodina. A naše tradiční hodnoty jsou si velmi podobné. Když jsem řekla "je to jedna velká rodina", ale každý má

svou rodinu a ta je základem naší společnosti. A pokud řekneme, že vlast a rodina jsou velmi propojené, pak je tomu tak. Protože je nemožné zajistit normální budoucnost pro své děti a pro svou rodinu, pokud nezajistíme normální, udržitelnou budoucnost pro celou zemi, pro vlast. To je důvod, proč je vlastenectví v Rusku tak rozvinuté.

Tim Carlson: Jestli mohu, náboženství jsou různá. Faktem je, že křesťanství je nenásilné náboženství, Kristus říká: "nastav druhou tvář", "nezabiješ" a tak dále. A jak může být vůdce křesťanem, když musí zabít někoho jiného? Jak to v sobě můžete skloubit?

Putin: Je to velmi snadné, pokud jde o obranu sebe a své rodiny, své vlasti. Na nikoho neútočíme. Jak události na Ukrajině začaly? Od státního převratu a od začátku bojů na Donbasu – to je to, co se stalo. A bráníme náš lid, sebe, svou vlast a svou budoucnost.

Co se týče náboženství obecně, víte, není to o vnějším vzhledu, není to o tom, že každý den chodíte do kostela nebo mlátíte hlavou o podlahu. Je to v srdci. A máme kulturu zaměřenou na člověka. Dostojevskij, který je na Západě velmi dobře znám jako génius ruské kultury a ruské literatury, o tom hodně mluvil – o ruské duši.

Západní společnost je koneckonců pragmatičtější. Rus, ruský člověk, přemýšlí více o věčnosti, více přemýšlí o morálních hodnotách. Nevím, možná se mnou nebudete souhlasit, ale západní kultura je pragmatičtější. Neříkám, že je to špatná věc, ale dává to dnešní "zlaté miliardě" možnost dosáhnout dobrého úspěchu ve výrobě, dokonce i ve vědě a tak dále. Na tom není nic špatného, jen říkám, že vypadáme stejně, ale naše mysli jsou trochu jiné.

Tim Carlson: Jinými slovy, myslíte si, že je zde něco nadpřirozeného? Když se podíváte na to, co se děje ve světě, vidíte skutky Páně? Říkáte si, že zde vidím působit nějaké nadlidské síly?

Putin: Ne, abych byl upřímný, nemyslím si to. Myslím si, že světové společenství se vyvíjí podle svých vlastních vnitřních zákonů a ty jsou takové, jaké jsou. Nedá se před tím utéci, v dějinách lidstva tomu tak bylo vždycky.

Některé národy a země povstaly, rozmnožily se, posílily a pak opustily mezinárodní scénu v té podobě, na kterou jsou zvyklé. Asi nemusím citovat tyto příklady: počínaje stejnými dobyvateli Hordy, Čingischánem, pak Zlatou hordou a konče velkou Římskou říší. Zdá se, že v dějinách lidstva neexistovalo nic jiného, co by se vyrovnalo velké Římské říši.

Potenciál barbarů se však postupně hromadil, hromadil a pod jejich údery se římská říše hroutila, protože počet barbarů rostl, začali se vcelku rozvíjet, jak dnes říkáme, hospodářsky se začali posilovat. A režim, který byl světu vnucen velkou Římskou říší, se zhroutil. Je pravda, že trvalo dlouho, než se rozpadl – 500 let, tento proces rozpadu velké Římské říše trval 500 let. Rozdíl oproti dnešní situaci je v tom, že procesy změn jsou dnes mnohem rychlejší než v dobách velké Římské říše.

Tim Carlson: Ale kdy impérium umělé inteligence začne?

Putin: Vrháte mě do stále složitějších problémů. Abyste mohli odpovědět, musíte být odborníkem v oblasti velkých čísel, v oblasti umělé inteligence.

Lidstvo má mnoho hrozeb: výzkum v oblasti genetiky, který může stvořit nadčlověka, zvláštního člověka – lidského válečníka, lidského vědce, lidského atleta. Nyní se říká, že ve Spojených státech už Elon Musk implantoval čip do mozku nějakého člověka.

Tim Carlson: Co si o tom myslíte?

Putin: Myslím, že Musk je nezastavitelný – stále bude dělat to, co považuje za nezbytné. Ale musíme s ním nějak vyjednávat, musíme hledat nějaké cesty, jak ho přesvědčit. Myslím, že je to chytrý člověk, takže jsem si jistý, že je chytrý člověk. Je třeba s ním nějak souhlasit, že tento proces by měl být kanonizován, podléhající určitým pravidlům. Lidstvo by se samozřejmě mělo zamyslet nad tím, co se s ním stane v souvislosti s rozvojem těchto nejnovějších výzkumů a technologií v genetice nebo umělé inteligenci. Je možné přibližně předpovědět, co se stane. Proto, když lidstvo pocítilo ohrožení své existence jadernými zbraněmi, všichni vlastníci jaderných zbraní se začali mezi sebou dohodnout, protože pochopili, že jejich neopatrné použití může vést k úplnému, totálnímu zničení.

Když se pochopí, že neomezený a nekontrolovaný rozvoj umělé inteligence, nebo genetiky, nebo některých jiných moderních oblastí, které nelze zastavit, bude mít stále tento výzkum, stejně jako nebylo možné před lidstvem utajit, co je to střelný prach, a je nemožné zastavit výzkum v té či oné oblasti, tento výzkum bude stále probíhat, ale až se lidstvo bude cítit ohroženo, Pak si myslím, že přijde čas, abychom se na mezinárodní úrovni dohodli na tom, jak to budeme regulovat.

Tim Carlson: Děkuji vám za váš čas. Rád bych položil ještě jednu otázku.

Evan Gershkovich, 32 let, je americký novinář, byl více než rok vězněn, to je ve Spojených státech velký příběh.

Chci se vás zeptat: Jste připraveni ho propustit jako gesto dobré vůle, abychom ho mohli odvézt do Spojených států?

Putin: Udělali jsme tolik gest dobré vůle, že si myslím, že jsme vyčerpali všechny meze. Nikdo nikdy nereagoval na naše gesta dobré vůle podobnými gesty. V zásadě jsme však připraveni říci, že nevylučujeme možnost, že tak můžeme učinit v případě recipročního pohybu ze strany našich partnerů.

A když říkám "partneři", myslím tím především zástupce speciálních služeb. Jsou spolu v kontaktu a diskutují o tomto tématu. Nemáme tabu, abychom tento problém neřešili. Jsme připraveni to řešit, ale jsou určité podmínky, které jsou projednávány prostřednictvím partnerských kanálů mezi speciálními službami. Zdá se mi, že je možné se na tom shodnout.

Tim Carlson: Samozřejmě, všechno se děje už po staletí – země chytí špióna, zadrží ho a pak ho vymění za někoho jiného. Samozřejmě, že mi do toho nic není, ale rozdíl je v tom, že ten člověk rozhodně není špión – je to jen dítě. A možná porušil vaše zákony, ale není špión a určitě nebyl. Možná je přece jen v jiné kategorii? Bylo by nefér požádat za to někoho jiného?

Putin: Víte, můžete si říkat, co chcete o tom, kdo je špion a co není špion, ale jsou určité věci stanovené zákonem. Pokud člověk získá tajné informace, dělá to na základě konspirace, pak se tomu říká špionáž. To je přesně to, co dělal: dostával uzavřené, tajné informace a dělal to konspirativně. Nevím, možná ho do toho někdo zatáhl, možná ho do toho případu mohl někdo zatáhnout, možná všechno dělal neopatrně, z vlastní iniciativy. Ale ve skutečnosti se tomu říká špionáž. A vše je dokázáno, protože byl přistižen při činu, když obdržel tuto informaci. Kdyby to byly nějaké za vlasy, vymyšlené, neprokázané věci, byl by to jiný příběh. Byl přistižen při činu, když obdržel tajné informace na konspiračním základě. No, co to je?

Tim Carlson: Říkáte, že pracoval pro americkou vládu, pro NATO, nebo je to jen novinář, který dostal informace, které by se mu neměly dostat do rukou? Zdá se mi, že mezi těmito dvěma kategoriemi je rozdíl.

Putin: Nevím, pro koho pracoval. Ale dovolu mi to ještě jednou zopakovat: získávání tajných informací na konspiračním základě se nazývá špionáž a pracoval v zájmu amerických zpravodajských služeb a některých dalších agentur. Nemyslím si, že pracoval pro Monako – nemyslím si, že by se Monako zajímalo o tyto informace. Je na speciálních službách, aby se dohodly, víte? Dochází tam k určitému vývoji, jsou tam lidé, kteří podle našeho názoru také nejsou spojeni se zvláštními službami.

Poslouchejte, řeknu vám: v zemi, která je spojencem Spojených států, sedí muž, který z vlasteneckých důvodů zlikvidoval banditu v jednom z evropských hlavních měst. Víte, co dělal během události na Kavkaze? Nechci to říkat, ale řeknu to stejně: On vysadil naše zajaté vojáky na silnici a pak jim přešel autem po hlavách. Co je to za člověka a je to člověk? Ale byl tam vlastenec, který ho zlikvidoval v jednom z evropských hlavních měst. Zda to udělal z vlastní iniciativy, nebo ne, je jiná věc.

Tim Carlson: Evan Gershkovich nic takového neudělal, to je úplně jiný příběh.

Putin: Udělal něco jiného.

Tim Carlson: Je to jen novinář.

Putin: Není to jen novinář, opakuji. Jedná se o novináře, který obdržel utajované informace na konspiračním základě. No, ano, to je úplně jiný příběh.

Mluvím jen o těch lidech, kteří jsou ve skutečnosti pod kontrolou amerických úřadů, ať už jsou kdekoli ve vězení, a mezi zvláštními službami probíhá dialog. To by mělo být provedeno tiše, klidně a profesionálně. Máme kontakty, nechte je pracovat.

Nevylučuji, že osoba, kterou jste zmínil, pan Gershkovich, může skončit ve své vlasti. Proč ne? Nemá smysl držet ho víceméně ve vězení v Rusku. Ale nechť se naši kolegové ze zpravodajských služeb na americké straně také zamyslí nad tím, jak vyřešit problémy, kterým čelí naše zpravodajské služby. Nejsme uzavřeni jednáním. Kromě toho tato jednání probíhají a v mnoha případech jsme dosáhli dohody. Nyní můžeme dospět k dohodě, ale musíme se dohodnout.

Tim Carlson: Doufám, že to vydáte. Děkuji mnohokrát, pane předsedající.

Putin: Také bych byl rád, kdyby se nakonec vrátil domů. Mluvím upřímně, úplně. Opakuji však, že dialog stále probíhá. Čím více tyto věci zveřejňujeme, tím obtížnější je je řešit. Všechno by mělo být v klidu.

Tim Carlson: Abych byl upřímný, s válkou nevím, jestli to funguje nebo ne. Pokud mohu, položím ještě jednu otázku.

Možná nechcete odpovídat ze strategických důvodů, ale neobáváte se, že to, co se děje na Ukrajině, by mohlo vést k něčemu mnohem většímu a mnohem strašnějšímu? A do jaké míry jste připraveni, jste motivováni, zavolat například Spojeným státům a říci: pojďme se dohodnout?

Putin: Poslouchejte, už jsem řekl, že jsme rozhovor neodmítli. My neodmítáme – toto je západní strana a Ukrajina je dnes jistě satelitem Spojených států. Je to zřejmé. Pravda, nechci, aby to někomu znělo jako nějaká nadávka nebo urážka, ale chápeme, že se to děje?

Finanční podpora – 72 miliard – byla poskytnuta, Německo je na druhém místě, další evropské země, desítky miliard dolarů jdou na Ukrajinu. Přichází obrovský příliv zbraní.

Řekněte současnému vedení Ukrajiny: poslouchejte, pojďme si sednout, vyjednávat, zrušit váš hloupý dekret nebo dekret a sednout si a promluvit si spolu. Neodmítli jsme.

Tim Carlson: Ano, už jste se o tom zmínil. Jsem si samozřejmě dobře vědom toho, že to není nadávka. Ve skutečnosti bylo oznámeno, že Ukrajině nebylo dovoleno podepsat mír na příkaz bývalého britského premiéra, který jednal na příkaz Washingtonu. Proto se ptám, proč tyto otázky neřešíte přímo s Bidenovou administrativou, která ovládá Zelenského administrativu na Ukrajině?

Putin: Pokud Zelenského administrativu na Ukrajině odmítla vyjednávat, vycházím z toho, že tak učinila na pokyn z Washingtonu. Nyní, pokud Washington vidí, že je to špatné rozhodnutí, nechť od něj upustí, najde nějakou rafinovanou záminku, která nikoho neuráží, a najde toto řešení. My jsme tato rozhodnutí neučinili, oni učinili rozhodnutí, i když to odmítají. A je to.

Ale oni se rozhodli špatně, teď musíme hledat cestu ven z tohoto špatného rozhodnutí, zvednout ocas, napravit jejich chyby? Udělali to, ať to napraví. Všichni jsme pro.

Tim Carlson: Chci se ujistit, že vám rozumím správně. Jinými slovy, chcete vyjednat řešení toho, co se děje na Ukrajině, že?

Putin: Přesně tak. Ale dosáhli jsme toho, vytvořili jsme v Istanbulu velký dokument, který parafoval vedoucí ukrajinské delegace. Je tam jeho podpis a výňatek z této smlouvy není na všem, ale na výňatku. Připojil svůj podpis a pak řekl: "Byli jsme připraveni podepsat a válka by skončila už dávno, před rokem a půl. Ale pan Johnson přišel,

rozmluvil nám to a my jsme promarnili šanci." No, oni to přehlédli, udělali chybu – ať se k tomu vrátí, to je všechno. Ale proč bychom se měli obtěžovat a opravovat chyby někoho jiného?

Chápu, můžeme říci, že to byla naše chyba, že jsme zintenzivnili naše akce a rozhodli se ukončit tuto válku, která začala v roce 2014 na Donbasu pomocí zbraní. Ale vrátím se k vám ještě více, jak jsem již řekl a právě jsme o tom diskutovali. Pak se vraťme do roku 1991, kdy nám bylo slíbeno, že nebudeme rozšiřovat NATO, vraťme se do roku 2008, kdy se otevřely brány NATO, vraťme se k Deklaraci nezávislosti Ukrajiny, kde se Ukrajina prohlásila za neutrální stát. Vraťme se k tomu, že se na území Ukrajiny začaly objevovat základny NATO a USA, britské základny, které pro nás vytvářely tyto hrozby. Vraťme se k faktu, že státní převrat byl proveden na Ukrajině v roce 2014. Zbytečné, že? Tuto kouli můžete kutálet tam a zpět donekonečna. Ale také přestali mluvit. Chyba? Ano.

Opravte to. Jsme připraveni. A co dál?

Tim Carlson: Nemyslíte si, že by bylo příliš ponižující, kdyby NATO nyní uznalo, že Rusko kontroluje to, co bylo před dvěma lety ukrajinským územím?

Putin: Jak jsem řekl, ať se zamyslí nad tím, jak to udělat pořádně. Existují možnosti, ale pouze v případě, že existuje touha.

Až dosud dělali hluk, křičeli: je třeba dosáhnout strategické porážky Ruska, porážky na bojišti... Nyní si však zřejmě uvědomujeme, že to není snadné, ne-li nemožné. Podle mého názoru je to z definice nemožné, nikdy se to nestane. Zdá se mi, že nyní si to uvědomili ti, kteří ovládají moc na Západě. Ale pokud tomu tak je a pokud toto uvědomění přišlo, přemýšlejte nyní o tom, co dělat dál. Na tento dialog jsme připraveni.

Tim Carlson: Jste připraven říci například NATO: gratuluji, vyhráli jste, udržme situaci takovou, jaká je nyní.

Putin: Víte, to je předmět jednání, které s námi nikdo nechce vést, nebo přesněji, chce, ale neví jak. Vím, co chtějí – nejen že to vidím, ale vím, že to chtějí, ale nemohou přijít na to, jak to udělat. Oni přišli s nápadem a přivedli nás do situace, ve které se nacházíme. Nebyli jsme to my, kdo to přinesl, ale naši "partneři" a oponenti, kteří to k tomu přivedli. Dobře, teď je nechte přemýšlet o tom, jak to otočit opačným směrem. Neodmítáme.

Bylo by to legrační, kdyby to nebylo tak smutné. Ta nekonečná mobilizace na Ukrajině, hysterie, vnitřní problémy, to všechno... Dříve nebo později se dohodneme. A víte co? V dnešní situaci to může znít dokonce zvláštně: vztahy mezi národy budou obnoveny tak jako tak. Bude to trvat dlouho, ale zotaví se.

Dovolte mi uvést několik neobvyklých příkladů. Na bojišti dochází ke střetu, konkrétnímu příkladu: Ukrajínští vojáci jsou obklíčeni – to je konkrétní příklad z reálného života, bojů – naši vojáci na ně křičí: "Není šance, vzdejte se!

Pojď ven, budeš naživu, vzdej se!" A najednou rusky, dobře rusky, křičeli: "Rusové se nevzdávají!" – a všichni zemřeli. Stále se cítí být Rusy.

V tomto smyslu je to, co se děje, do jisté míry prvkem občanské války. A všichni na Západě si myslí, že boje navždy rozdělily jednu část ruského národa na kusy. Ne. Sraz se uskuteční. Nikam to nevedlo.

Proč ukrajinské úřady drancují ruskou pravoslavnou církev? Protože nesjednocuje území, ale duši a nikdo ho nebude moci rozdělít. Skončíme, nebo něco jiného?

Tim Carlson: To je vše, co mám. Děkuji mnohokrát